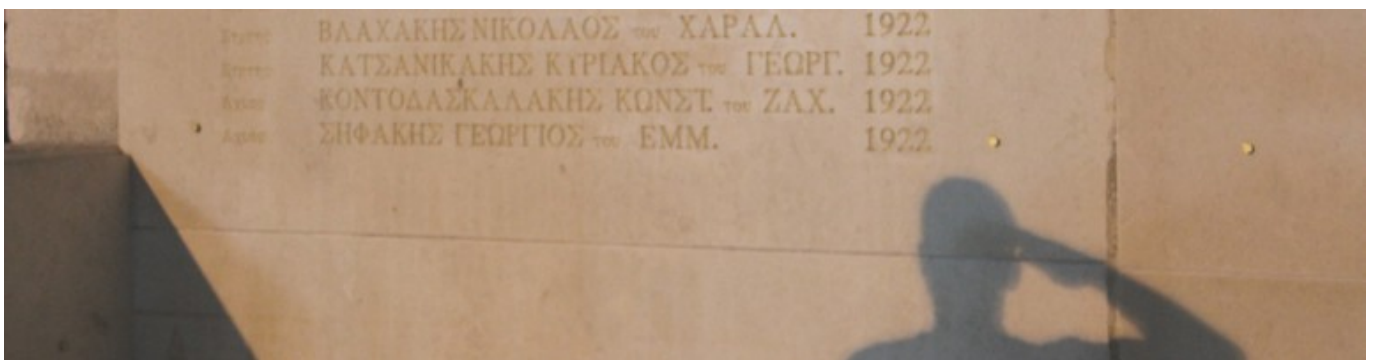

Η ευζωνική στολή

/ Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός / Θαύματα και θαυμαστά γεγονότα / Πεμπτουσία· Ορθοδοξία- Πολιτισμός-Επιστήμες

Ορμώμενος από δύο ερωτήματα, το γνήσιο ερώτημα του τετράχρονου ανιψιού μου, «Νίκο, τι είναι αυτά τα κίτρινο με κόκκινο;» όταν αντίκρισε τα ντουζλούκια ενός αξιωματικού, και το γεμάτο ειρωνεία ενός γνωστού μου «Πόσες δίπλες έχει η φούστα σας είπαμε;» νομίζω πως πρέπει να κάνω μια απόπειρα να επισημάνω και

να αναλύσω τα μέρη της ευζωνικής στολής.

Πρώτα απ' όλα, να ξεκαθαρίσουμε ότι δεν είναι απλή διαδικασία βιομηχανικής παραγωγής η κατασκευή μιας ευζωνικής στολής. Οι στολές είναι εξ ολοκλήρου χειροποίητες από ανθρώπους που ξέρουν τη δουλειά, την κάνουν χρόνια και έχουν εξειδικευθεί στην επισκευή και κατασκευή παραδοσιακών φορεσιών.

Πέρα από την υλική υπόσταση της κάθε στολής, στην κάθε ευζωνική στολή θα βρει κανείς, αίμα, πένθος, αγνότητα, πίστη, ιδανικά, αγάπη για τη Σημαία και ό, τι εκείνη συμβολίζει. Χωρίς αυτά, η ευζωνική στολή θα είναι μια στολή που απλά κάτι θα της λείπει και θα κάνει μόνο για... χορούς και συνεστιάσεις.

Ανάλογα με την περίοδο του χρόνου, την αποστολή και την εκδήλωση, ο Εύζων που υπηρετεί στην Προεδρική Φρουρά, μπορεί να κληθεί να φορέσει μία από τις παρακάτω στολές:

- 1) Την επίσημη ευζωνική στολή, ή αλλιώς τα τσολιαδίστικα, ή αλλιώς τα λευκά.
- 2) Την καθημερινή χειμερινή στολή, ή αλλιώς τον χειμερινό ντουλαμά, ή αλλιώς Μακεδονικό ντουλαμά.
- 3) Την καθημερινή θερινή στολή, ή αλλιώς τον θερινό ντουλαμά, ή αλλιώς τον ντουλαμά των Βαλκανικών.
- 4) Τη στολή των βρακοφόρων, ή αλλιώς τα βρακοφορικά, ή αλλιώς την κρητική στολή.
- 5) Τη στολή των ποντίων, ή αλλιώς τα ποντιακά.

Επιπρόσθετα, θα πρέπει να αναφερθεί ότι και οι αξιωματικοί και υπαξιωματικοί (μόνιμα στελέχη και όχι οι έφεδροι του ΕΣ) της Φρουράς έχουν τη δική τους επίσημη ευζωνική στολή, στολή εμπνευσμένη από τις στολές των οπλαρχηγών της Επανάστασης και της οποίας η ιστορία είναι επίσης σημαντική και η παράδοση που κουβαλάει πολύ βαριά.

Βλέποντας την κάθε ευζωνική στολή έχουμε τα ακόλουθα επιμέρους σημεία τα οποία είναι κοινά:

Φάριο. Το χαρακτηριστικό κάλυμμα κεφαλής των Ευζώνων. Είναι κατασκευασμένο από κόκκινη τσόχα. Στο μέτωπο βρίσκεται καρφωμένο το μεταλλικό εθνόσημο. Προσαρμοσμένο στο φάριο είναι το μαύρο μεταξένιο θίσανο, η ευδιάκριτη φούντα η οποία πέφτει στον δεξί ώμο του Εύζωνα εν είδη δακρύου. Όχι τυχαία επιλεγμένο το χρώμα του φάριου και του θίσανου, συμβολίζουν τους αγώνες, το αίμα, το

πένθος και τα μαύρα δάκρυα των ελλήνων για Ελευθερία κατά τη διάρκεια της τουρκοκρατίας. Το θίσανο πέφτει στον δεξί ώμο καθώς το επ' ώμου γίνεται στον αριστερό ώμο κατά το βρετανικό σύστημα. Πριν το 1945, που ακολουθούνταν το γαλλικό σύστημα και το επ' ώμου εκτελείτο στον δεξιό ώμο, το θίσανο του φαριού έπεφτε στον αριστερό ώμο.

Κοντό παντελόνι από ύφασμα ίδιο με αυτό του θερινού ντουλαμά και ίδιου χρώματος με τον αντίστοιχο ντουλαμά ή λευκό, ανάλογα τη στολή με την οποία φοριέται. Φοριέται κάτω από τον ντουλαμά για να καλύπτει τη ζώνη ανασπάστου και τα κουμπώματα της ευζωνικής κάλτσας.

Ζώνη ανασπάστου. Δερμάτινη ζώνη με 4 δερμάτινα λουράκια (σπαστάκια) η οποία χρησιμεύει στο να κρατά τεντωμένες τις ευζωνικές κάλτσες. Φοριέται πάνω από το εσώρουχο και τις κάλτσες.

Ευζωνικές κάλτσες. Μάλλινες, από ύφασμα λευκού χρώματος. Χωρίζονται σε εσωτερικές και εξωτερικές. Συγκρατούνται με τη ζώνη ανασπάστου τεντωμένες. Στο κάτω μέρος, καταλήγουν σε ένα ελαστικό υποπόδιο.

Ζώνη λουστρινίου. Είναι κατασκευασμένη από μαύρο λουστρινένιο δέρμα και κλείνει με μία επίχρυση πόρπη. Επί της ζώνης λουστρινίου είναι αναρτημένες δύο μικρές φυσιγγιοθήκες οι οποίες κλείνουν με ένα επίχρυσο σφαιρικό κούμπωμα και μία ξιφοκρεμάστρα στην οποία φέρεται η ξιφολόγχη M5A1. Οι φυσιγγιοθήκες αυτές καθιερώθηκαν το 1924 οπότε και αντικατέστησαν τις φυσιγγιοθήκες τύπου M1875 για το τυφέκιο Gras M1874 στη στολή των Ευζώνων, παρόλο που το Gras είχε αποσυρθεί από τα ευζωνικά τάγματα από το 1913.

Καλτσοδέτες. Οι καλτσοδέτες ή επικνημίδες των ευζώνων είναι κατασκευασμένες από ελαστικό μαύρο ύφασμα και φοριούνται κάτω από το γόνατο, όπως προδίδει το όνομά τους στο ύψος που αρχίζει η κνήμη. Έχουν δύο φούντες από μαύρο μετάξι και συμβολίζουν και αυτές όπως και το θίσανο, τα δάκρυα και το πένθος των υπόδουλων ελλήνων.

Τσαρούχια. Τα τσαρούχια είναι κατασκευασμένα εξ ολοκλήρου στο χέρι από σκληρό κόκκινο δέρμα Κρήτης. Η σόλα τους είναι οπλισμένη με περίπου 60 καρφιά και πέταλο στο τακούνι. Η μύτη του τσαρουχιού καταλήγει σε μία μυτερή προεξοχή. Παρόμοιο σχέδιο συναντάται σε όλα τα Βαλκάνια αλλά μόνο η ελληνική καλαισθησία θέλησε να τοποθετήσει μία φούντα ώστε να την αποκρύπτει. Ο συνδυασμός απλότητας και καλαισθησίας έγινε με τον καιρό φονικός καθώς σύμφωνα με τη λαϊκή παράδοση, οι ραγιάδες με το αδούλωτο πνεύμα τους θα έριχναν τον δυνάστη στη θάλασσα με κλωτσιές. Σε περίπτωση άοπλης υπηρεσίας μέσα στο Προεδρικό Μέγαρο, χρησιμοποιούνται άκαρφα τσαρούχια.

Το ατομικό τυφέκιο, το οποίο από το 1968 είναι το αμερικάνικο M1 Garand της Springfield, διαμετρήματος 0.30". Ο αορτήρας του όπλου είναι από το 2008 κανάβινος κόκκινου χρώματος και όχι δερμάτινος. Μέχρι το 2008, οι αορτήρες

ήταν δερμάτινοι και με τις καθημερινές στολές φέρονταν αορτήρες καφέ χρώματος ενώ με τα λευκά φέρονταν κόκκινος αορτήρας επί του όπλου. Στο όπλο φέρεται η κοντή ξιφολόγχη των M1, η M5A1. Εξαίρεση αποτελούν πλέον η παρέλαση της 25ης Μαρτίου και Παρατάξεις Προέδρου, στις οποίες χρησιμοποιούνται M1 Garand με τα μεταλλικά τους μέρη νικελωμένα και στα οποία προσαρμόζεται η μακριά ξιφολόγχη M9A1. Μεγάλο ενδιαφέρον παρουσιάζει επίσης, η σύνθεση του οπλισμού των Ευζώνων κατά την εξέλιξή τους στο χρόνο αλλά σε αυτό θα γίνει εκτενής αναφορά σε άλλο άρθρο.

Ο θερινός ντουλαμάς, μπεζ χρώματος, από θερινό ύφασμα (μερσεριζέ) αποτελεί φόρο τιμής στους Βαλκανικούς Πολέμους αλλά απηχεί γενικότερα στους αγώνες των Ελλήνων από τον ατυχή πόλεμο του 1896 ως τον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο. Φοριέται στην ευζωνική υπηρεσία τις καθημερινές της θερινής περιόδου. Κουμπώνει με μία κατακόρυφη σειρά από πέντε λεία μπρούτζινα κουμπιά. Ο γιακάς φέρει ένα επίραμμα από μπλε τσόχα σε κάθε πλευρά του. Οι επωμίδες έχουν από ένα λείο μεταλλικό κουμπί όπως και οι τσέπες στο ύψος του στήθους. Τα μανίκια έχουν στο κάτω μέρος τους ένα γαζί σχήματος λάμδα όπου φέρονται και τυχόν διακριτικά βαθμού (δεκανόσημα ή λοχιόσημα) κατά το γαλλικό σύστημα. Ο ντουλαμάς στο κάτω μέρος του σχηματίζει «φουστανέλλα» με 42 πτυχές. Το μπροστά μέρος της φουστανέλλας δεν έχει πτυχές. Στο πίσω μέρος της, η φουστανέλλα έχει άλλα δύο λεία κουμπιά, στο ύψος της ζώνης.

Ο χειμερινός ντουλαμάς, χρώματος σκούρο μπλε, αποτελεί φόρο τιμής στους Μακεδονικούς αγώνες του ελληνισμού. Φέρεται κατά την ευζωνική υπηρεσία τις καθημερινές της χειμερινής περιόδου. Η χαρακτηριστική αυτή χλαίνη, ελάχιστα έχει αλλάξει από το 1888 μέχρι σήμερα και μόνο έμπειρα ζευγάρια μάτια θα μπορούσαν να εντοπίζουν τις επιμέρους διαφορές. Ο μπλε ντουλαμάς της μεταπολεμικής Βασιλικής Φρουράς ήταν κατασκευασμένος με βάση τις προδιαγραφές του προπολεμικού κανονισμού στολής οπλιτών του στρατού (Β.Δ. 7/2/1938). Ο μπλε ντουλαμάς αντικατέστησε το 1888 τις κάπες των ευζώνων οι οποίες πλέον χορηγούνταν μονάχα ως υλικό θέσεως στους Εύζωνες που υπηρετούσαν στην οροθετική γραμμή ή στα μεταβατικά τμήματα, ήτοι τις μονάδες που ασχολούνταν με την καταδίωξη ληστών (Δ.Υ. 65950/65 της 21/10/1892 «Περί του προορισμού και της χρήσεων των καπών»). Ο ντουλαμάς κουμπώνει στο στήθος με δύο μη παράλληλες σειρές από 14 επιμεταλλωμένα λεία μεταλλικά κουμπιά. Δώδεκα ίδια σφαιροειδή κουμπιά συνεχίζουν οριζόντια στο στέρνο. Όλα τα κουμπιά μαζί σχηματίζουν ένα κανονικό τραπέζιο. Κάτω από τη μέση ο ντουλαμάς καταλήγει σε μία φουστανέλλα με 44 πτυχώσεις. Στο πίσω μέρος της φουστανέλλας, κάτω από τη ζώνη, υπάρχουν δύο κατακόρυφες σειρές

από τρία κουμπιά η κάθε μία. Στο κάτω άκρο των μανικιών υπάρχουν αναδιπλώσεις που καταλήγουν σε κυματοειδή γραμμή με κόκκινο παράρραμμα. Σε κάθε μανίκι υπάρχει μία σειρά από έξι λεία σφαιροειδή μεταλλικά κουμπιά. Τα διακριτικά βαθμού στους μακεδονικούς ντουλαμάδες φέρονται στο κάτω μέρος του μανικιού, κατά το ισχύον εκείνη την εποχή, γαλλικό σύστημα, όπως φέρονται και στον θερινό ντουλαμά.

Υπάρχουν τρεις τσέπες στον μακεδονικό ντουλαμά, διακοσμητικές πλέον και οι τρεις. Δύο εσωτερικές και μία εξωτερική. Η μία, εξωτερική, στο αριστερό πλευρό και περίπου έξι εκατοστά από τη μασχάλη, με κόκκινο παράρραμμα σε όλο της το μήκος, χρησίμευε για τον ατομικό επίδεσμο. Οι άλλες δύο είναι αριστερά και δεξιά της φουστανέλλας, όπως θα τις έβρισκε κανείς και σε ένα παντελόνι. Αυτές παραδόξως, προέκυψαν ύστερα από αίτημα του 4ου τάγματος ευζώνων. Όπως αναφέρεται σε επίσημο αίτημα «...το 4ο τάγμα ευζώνων παρακαλεί να εγκριθή αυτό όπως επί των παραληφθεισών 200 χλαινών Ευζώνων ανοίξη δύο θηλάκια εις εκάστην προς ευκολίαν των οπλιτών, οίτινες ένεκα της ελλείψεως τοιούτων δεν έχουν πού να εναποθέσωσι τα χρήματα ή το ρινόμακτρον...» Το αίτημα έγινε δεκτό και από τότε, οι μακεδονικοί ντουλαμάδες έχουν τσέπες!

Η επίσημη και πλέον ξεχωριστή είναι η επίσημη ευζωνική στολή ή αλλιώς, τα λευκά. Τα λευκά φοριούνται στην ευζωνική υπηρεσία τις Κυριακές, τις επίσημες εορτές και τις αργίες (από την έπαρση ως την υποστολή της Σημαίας), σε επίσημες τελετές όπως απόδοση τιμών (μνημείο πεσόντων Ελ Αλαμείν ή Ρίμινι) και καταθέσεις στεφάνου στο Μνημείο του Αγνώστου Στρατιώτη και ασφαλώς την επίσημη αλλαγή Κυριακής. Φοριούνται επίσης σε εκδηλώσεις στο Προεδρικό Μέγαρο (όπως δεξιώσεις προς τιμήν αρχηγών κρατών ή διαπιστευτήρια πρέσβων). Η σύνθεση της επίσημης ευζωνικής στολής καθορίζεται από την Πάγια Διαταγή Υπ' αριθμόν 4-37/1981 «Περί στολών οπλιτών Στρατού Ξηράς». Τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της εντοπίζονται στην ύπαρξη πιο σύνθετης φορεσιάς με περισσότερα κομμάτια ρουχισμού από τον απλό ντουλαμά.

Τα λευκά παίρνουν το όνομά τους από την ύπαρξη της παραδοσιακής λευκής φουστανέλλας και του ευζωνικού υποκάμισου. Το χρώμα καθόλου τυχαίο καθώς επιλέχθηκε ώστε να συμβολίζει την αγνότητα του πόθου που μετουσιώθηκε σε αγώνα για ελευθερία. Το πουκάμισο ή υποδήτης, είναι κατασκευασμένο από λευκό χασέ ύφασμα και έχει διπλά μανίκια, ένα το οποίο έρχεται στο χέρι όπως ένα συνηθισμένο πουκάμισο και ένα δεύτερο, το εξωτερικό, το οποίο είναι φαρδύ με μεγάλο άνοιγμα.

Η φουστανέλλα, η παραδοσιακή φορεσιά των ελλήνων των προηγούμενων αιώνων και το αδιαφιλονίκητο σύμβολο των ανταρτών της επανάστασης για ελευθερία στην ηπειρωτική Ελλάδα, είναι κατασκευασμένη από ύφασμα μήκους 30 μέτρων και βάσει της λαϊκής παράδοσης έχει 400 πιέτες- μία για κάθε χρόνο σκλαβιάς. Αποτελείται από δύο μέρη, τα φύλλα, τα οποία έρχονται και κλείνουν περιμετρικά, σχηματίζοντας από ένα ημικόκλιο. Στερεώνονται με δύο κορδόνια το κάθε φύλλο και με μία δερμάτινη ζώνη, την επονομαζόμενη ζώνη λευκών. Με τη ζώνη αυτή μπορεί ο Εύζων να ρυθμίσει και το μήκος της φουστανέλλας. Το μήκος της

φουστανέλλας πρέπει να είναι τέτοιο ώστε στη στάση της προσοχής, να είναι στο ίδιο ύψος με τα ακροδάχτυλα του Εύζωνα. Η φόρμα της φουστανέλλας διαφέρει από εκείνη των παλαιότερων εποχών και αυτό οφείλεται κυρίως στο στρώσιμο των φύλλων.

Μπροστά από τη φουστανέλλα, πέφτει η Σημαία, μία σειρά από 174 μπλε και λευκά κρόσσια που συμβολίζουν τον γαλανό ουρανό της ελεύθερης Πατρίδας και τον αφρό των κυμάτων της θάλασσας. Η σημαία έρχεται και δένεται στη μέση με ένα ικανού μήκους κόρδονι.

Το πιο σημαντικό κομμάτι όμως της στολής αυτής, τόσο από άποψη λαογραφική όσο και υπηρεσιακής εμφάνισης, είναι η φέρμελη. Η φέρμελη, ήτοι το γιλέκο των ευζώνων, κατασκευάζεται με τον ίδιο παραδοσιακό τρόπο και διατηρεί όλα τα διακοσμητικά σχέδια από μαύρα και λευκά γαϊτάνια που είχαν οι φέρμελες το 1867. Είναι κατασκευασμένη από λευκό μάλλινο ύφασμα και έχει πλούσια διακοσμητικά κεντήματα υψηλής λαογραφικής αξίας από λευκά και μαύρα σειρήτια. Στο στήθος η φέρμελη έχει δύο ελλειπτικές σειρές από 16 κουμπιά όπως αυτά του χειμερινού ντουλαμά. Τα μανίκια της φέρμελης είναι και αυτά πλούσια σε διακοσμητικά σχέδια. Ίσως το πιο χαρακτηριστικό και ευδιάκριτο σχέδιο να είναι το κυπαρίσσι του Μυστρά στα μανίκια της φέρμελης. Πλέον, τα μανίκια δεν φοριούνται αλλά πέφτουν στην πλάτη της φέρμελης και αποκαλούνται στην ευζωνική αργκό, φτερά. Λόγω αυτής της ιδιαιτερότητας, έχουν καταργηθεί και τα κουμπιά που υπήρχαν στο τελείωμα των μανικιών, όπως στον χειμερινό ντουλαμά. Επιπλέον, παρ' όλο που τα διακριτικά των υπαξιωματικών φέρονται χαμηλά στο κάτω μέρος του μανικιού, φαίνεται σα να είναι φορεμένα στην πλάτη της φέρμελης.

Κατά την υπηρεσία σε πολύ χαμηλές θερμοκρασίες ή και χιόνια, οι Εύζωνες εκτελούν την ευζωνική υπηρεσία σκοπού φορώντας πάνω από την ευζωνική στολή μία μαύρη κάπα από χοντρό μάλλινο ύφασμα. Η κάπα είναι διακοσμημένη με κόκκινα και λευκά γαιϊτάνια.

Ένα σημείο λεπτομέρειας που χρήζει ιδιαίτερης προσοχής είναι το κολάρο στη φέρμελη και τον χειμερινό ντουλαμά. Το κολάρο είναι κατασκευασμένο από τσόχα γαλάζιου χρώματος. Είναι το σημείο στο οποίο διέφεραν οι στολές των Ευζώνων του Πεζικού από εκείνες των Ευζώνων της Ανακτορικής (τότε) Φρουράς. Αντίθετα, εκείνες των ταγμάτων πεζικού είχαν κολάρο από κόκκινη τσόχα. Σήμερα, το κολάρο κόκκινου χρώματος έχει διατηρηθεί στις μονάδες πεζικού που διαθέτουν ευζωνικές στολές στα σύνορα και διακρίνονται από τις στολές της Προεδρικής Φρουράς.

Η κρητική στολή ή αλλιώς τα βρακοφορικά αποτελεί ένα φόρο τιμής στους αγώνες της νησιωτικής Ελλάδας και το σχέδιό της έχει τις ρίζες του στη στολή των Κρητών χωροφυλάκων των αρχών του αιώνα. Το φάριο της συγκεκριμένης στολής, διαφέρει από το καθημερινό φάριο ως προς το ότι το θίσανο πέφτει στην πλάτη

αντί για τον ώμο του βρακοφόρου. Το αμπέχονο (ή εξωτερικό γιλέκο ή φέρμελη) κατασκευασμένο από σκούρο μπλε ύφασμα, δε διαφέρει από εκείνο των Κρητών χωροφυλάκων και είναι βασισμένο στο σχέδιο της αστικής κρητικής στολής. Τα κεντήματα που διακοσμούν το αμπέχονο καθώς και τα παραρράμματα είναι από χρυσή κλωστή. Το πουκάμισο είναι λευκό, χωρίς τα μεγάλου ανοίγματος μανίκια που έχουν τα πουκάμισα των λευκών. Το εσωτερικό γιλέκο, κατασκευασμένο από σκούρο κόκκινο ύφασμα, έχει παραρράμματα από κόκκινο μετάξι και κουμπώνει με δύο σειρές από εννιά κόκκινα μεταξωτά κουμπιά. Το χαρακτηριστικό νησιώτικο ζωνάρι είναι κατασκευασμένο από μπλε-βυσσινί μεταξωτό ύφασμα. Καταλήγει σε μακριά κρόσια. Η βράκα είναι κατασκευασμένη από το ίδιο σκούρο μπλε ύφασμα που είναι κατασκευασμένο το γιλέκο. Έχει διακοσμητικά από χρυσοκλωστή σε αντιστοιχία με το γιλέκο, στο ύψος του γόνατου. Η βράκα φοριέται με μαύρες βαμβακερές κάλτσες και στιβάνια από λευκό δέρμα. Οι βρακοφόροι έφεραν τον τυπικό οπλισμό των ευζώνων, ο οποίος ως το 1968 ήταν το βρετανικό Lee Enfield, αλλά χωρίς την ξιφολόγχη. Το 1968, το βρετανικό τυφέκιο αντικαταστάθηκε από το Αμερικανικό M1 Garand, πάλι χωρίς ξιφολόγχη. Πλέον, σε αντίθεση με την εικόνα που έχουν πολλοί και βάσει της Πάγιας Διαταγής υπ' αριθμόν 4-37/1981 Δ-7, δεν φέρουν τυφέκιο οι βρακοφόροι αλλά μόνο το παραδοσιακό κρητικό μαχαίρι, περασμένο στο ζωνάρι τους.

Το 1968, η κυβέρνηση των συνταγματαρχών, εκτός από την αλλαγή του οπλισμού των ευζώνων, και άλλες αλλαγές στις στολές όλου του στρατεύματος επανέφερε και την προπολεμική ευζωνική στολή των αξιωματικών της Βασιλικής Φρουράς. Η στολή αυτή με τη σειρά της μοιράζεται πάρα πολλά κοινά χαρακτηριστικά με τις πρώτες ευζωνικές στολές αξιωματικών του ανεξάρτητου ελληνικού κράτους. Το φάριο των αξιωματικών διαφοροποιείται ως προς τα ακόλουθα σημεία σε σχέση με εκείνο των ευζώνων: Μαζί με το εθνόσημο φέρονται και τα διακριτικά του βαθμού του στελέχους. Το θίσανο είναι πιο κοντό από το αντίστοιχο των ευζώνων και είναι προσαρμοσμένο επί του φαρίου με διάκοσμο από χρυσή κλωστή. Η φέρμελη των αξιωματικών, κατασκευασμένη από βαθυκόκκινο βελούδινο ύφασμα είχε και έχει πλούσιο διάκοσμο από κεντήματα λαϊκής τέχνης με χρυσή κλωστή. Το λευκό πουκάμισο των αξιωματικών, επίσης με μεγάλου ανοίγματος μανίκια είναι κατασκευασμένο, όπως και των λευκών, από χασέ ύφασμα. Ο γιακάς του είναι φαρδύς και ανοιχτός, τύπου Byron. Η φουστανέλλα των αξιωματικών αποτελείται και αυτή, όπως και των ευζώνων από δύο φύλλα και βάσει της λαϊκής παράδοσης έχει και αυτή 400 πιέτες. Το δε μήκος της φουστανέλλας των αξιωματικών φτάνει μέχρι το γόνατο του στελέχους. Τα υποδήματα των αξιωματικών είναι στιβάνια

από βαθυκόκκινο δέρμα τα οποία σκεπάζονται από χρυσοκόκκινες περικνημίδες, οι οποίες λέγονται ντουζλούκια. Τα ντουζλούκια σφίγγουν στο πόδι καλτσοδέτες με φούντες από μπλε μετάξι.

Στη μέση, αντί για ζώνη λουστρινίου, οι αξιωματικοί φέρουν φαρδιά δερμάτινη ζώνη με προσαρμοσμένη, μπροστά και δεξιά, ορειχάλκινη μπαλάσκα, όμοια με εκείνες των οπλαρχηγών της Επανάστασης του 1821. Οι αξιωματικοί με την ευζωνική στολή αυτή, φέρουν τη χαρακτηριστική πάλα του 1821, η οποία αναρτάται από τον δεξιό ώμο με χρυσοκέντητο στριφτό κορδόνι. Οι πάλες είναι αυθεντικές, αποτελούν κειμήλια βαριάς παράδοσης και ιστορίας και η συντήρησή τους είναι ευθύνη του Πολεμικού Μουσείου.

Η στολή των αξιωματικών, περίπου όπως την ξέρουμε σήμερα, καταργήθηκε το 1941, και επανήλθε το 1968. Οι δύο στολές μοιράζονται πάρα πολλά κοινά στοιχεία και οι κύριες διαφορές τους είναι ότι πλέον, όπως και στην ευζώνων, το θίσανο πέφτει στον δεξί ώμο, η πόρπη της δερμάτινης ζώνης (που πλέον φέρεται κάτω από τη φέρμελη) είναι πιο τετράγωνη και οι φούντες της πάλας είναι από βαθυκόκκινο μετάξι αντί για χρυσές. Επίσης, τα στελέχη τα οποία είναι δικαιούχοι, δεν φέρουν πλέον στο αριστερό στήθος της ευζωνικής στολής τα παράσημά τους.

Ένα εξαιρετικό, πληρέστατο την εποχή που εκδόθηκε, πόνημα για τις στολές των Ευζώνων διαμέσου των ετών από τη δημιουργία των πρώτων ευζωνικών ταγμάτων μέχρι σήμερα, αποτελεί το βιβλίο-ευαγγέλιο του Γιάννη Μυλωνά με τίτλο «ΟΙ ΕΥΖΩΝΟΙ».

Για όποιον ακόμη αναρωτιέται τι απάντησα στον φίλτατο είρωνα που δεν ήξερε πόσες δίπλες έχει η φουστανέλα, απλά θα σας πω ότι απέφυγα διπλωματικά τη σύγκρουση λέγοντας ότι δεν έχει σημασία πόσες πιέτες έχει μία φουστανέλα αλλά ούτε οι λέξεις που χρησιμοποιείς για να περιγράψεις κάτι. Σημασία έχει το μήκος της κι αν είναι αρκετό για να καλύψει αυτήν που όλη η Ελλάδα φώναζε το 2004 ότι είναι... βαριά, βαριά.

Πηγή: covertangels.net